

انسان باید از بندگی خدا لذت ببرد

محمدرضا زائری در ادامه سلسله جلسات درس‌هایی از اصول کافی گفت: انسان مومن باید از بندگی خدا لذت ببرد و به جایی برسد که بگوید خدایا عزت برای من همین بس که بنده تو باشم و همین بس که تو خدای من باشی.

محمدرضا زائری در ادامه سلسله جلسات درس‌هایی از اصول کافی گفت: انسان مومن باید از بندگی خدا لذت ببرد و به جایی برسد که بگوید خدایا عزت برای من همین بس که بنده تو باشم و همین بس که تو خدای من باشی.

به گزارش خبرگزاری مهر، حجت‌الاسلام محمدرضا زائری در ادامه سلسله جلسات درس‌هایی از اصول کافی در باب معرفت الامام گفت: مرحوم کلینی در کتاب الحجه اصول کافی بابی را به مومنین درباره شناخت امام و رجوع به آنان در همه امور اختصاص داده است. در این باب از دو بزرگوار امام باقر(ع) و امام صادق(ع) نقل شده که فرموده‌اند: "بنده خدا مومن نخواهد بود مگر این که خداوند و رسول خدا و امام زمان خود را بشناسد و در همه کارها و مسائل به آنها رجوع کند و مطیع ایشان باشد." در عین حال مومن نمی‌تواند آخرین امام خود را بشناسد در صورتی که امامان ما قبل را نشناخته باشد. معرفت و اعتقاد از بالا شروع می‌شود و انسان باید خدا را بشناسد تا بتواند پیغمبر خدا را تصدیق کند. باید با تمام وجود خدایی خدا را بپذیرد تا به پیامبری رسولش ایمان بیاورد و سپس به رسول خدا ایمان بیاورد تا به امامت و جانشینان بعد از او اعتقاد پیدا کند.

وی افزود: اگر امامت امیرالمؤمنین حضرت علی(ع) را پذیرفت، می‌تواند امامت حسن بن علی(ع) را بپذیرد و به همین شکل تا به آخرین امام. برخی افراد هستند که به پیامبر(ص) ایمان آورده‌اند ولی به امیرالمومنین حضرت علی(ع) نمی‌رسند. افراد دیگری نیز در نیمه‌های راه، اعتقادشان یا ضعیف می‌شود و یا رو به زوال می‌رود و افراد دیگری نیز وجود دارند که در اواخر راه و یا در دوران غیبت به مشکل بر می‌خورند و اعتقادشان سست می‌شود. باید اشتیاق یافتن حقیقت در مومن وجود داشته باشد تا حقیقت را بیابد.

این نویسنده و پژوهشگر حوزه دین در ادامه بیان داشت: نباید تنها به ظاهر افراد اکتفا کرد، باید انتخاب‌ها و اعتقادات ما با مبنا و ریشه دار باشد. کسی که بر اثر حرف و یا کلامی بدون اعتقاد قلبی چیزی را پذیرفت، با کلامی دیگر آن را فراموش خواهد کرد. باید مبنای توحیدی و معرفتی عمیق داشته باشیم. اگر سلمان فارسی و امثال او سالیان سال به دنبال حقیقت بودند به دلیل همین اعتقاد و باور قلبی و مبنای صحیح بوده است. اگر امامان و ائمه اطهار(ع) را شناختی، باید از آنها اطاعت کنی. در روایت 15 این باب، امام صادق(ع) می‌فرمایند: "کسی که با تمام وجودش درک کند و دریابد که خدایی هست، باید بداند خداوند از برخی موارد رضایت دارد و خشنود می‌شود و از بعضی چیزها خشنود نمی‌شود، خوشنودی او را کسی نمی‌فهمد مگر اینکه از طرف او نماینده وی روی زمین باشد.

دکتر زائری بیان داشت: نمایندگان خدا بر روی زمین دارای نشانه‌ها و آثاری هستند که می‌توان آنها را شناخت. بعد از فوت پیامبر اکرم(ص) و در زمان نبودن او همگان با اکتفا به وجود قرآن که کتاب راهنمایی انسان است احساس کردند که نیازی به وجود هیچ راهنما و امامی نیست. اما دیده شد که تنها وجود قرآن باعث نشد که کسی گمراه نشود زیرا عده‌ای به نام دین آدم می‌کشتند، در حالی که قرآن هم می‌خواندند. قرآن به تنهایی حجت نمی‌شود مگر اینکه کسی حجت او باشد. تنها او است که با زدن هر حرفی بر مبنای قرآن برای مومنان حجت خواهد شد. بعد از فوت پیامبر اکرم(ص) بودند کسانی که قرآن را می‌خواندند اما هر کدامشان سؤال‌هایی از این کتاب داشتند که جواب آن را نمی‌دانستند. تنها کسی که بعد از پیامبر(ص) همه چیز را در مورد قرآن و پاسخ همه سؤالات را می‌دانست، حضرت علی(ع) بود. حضرت علی(ع) و بعد از ایشان امام حسن(ع) را برای هدایت مومنان انتخاب و ایشان هم امام حسین(ع) و این روند تا امام عصر(عج) ادامه پیدا کرده است.

مدیرعامل مجموعه سرچشمه بیان داشت: انسان مومن باید از بندگی خدا لذت ببرد و به جایی برسد که بگوید خدایا عزت برای من همین بس که بنده تو باشم و همین بس که تو خدای من باشی. امامان و ائمه اطهار(ع) هادیانی هستند برای رسیدن به توحید. امام حسین(ع) برای رسیدن به توحید قیام کرد و خون مبارک ایشان برای هدایت انسانها ریخته شد. رسول اکرم(صلی الله علیه و آله و سلم) برای خدا و توحید زحمت و سختی فراوان کشیده است. مومن باید شب، هنگامی که سر بر بالین می‌گذارد از این که بنده خدا است لذت ببرد و خشنود باشد، ما خدا را در درون خود احساس می‌کنیم و می‌فهمیم که خداوند باید به گونه ای خودش را به ما نشان دهد، بنابراین پیغمبری دارد که باید جستجو کرد و او را یافت، پیغمبر خدا را باید از روی نشانه‌ها و معجزات او شناخت. ما بنده خدا هستیم و برای بندگی او است که به دنبال پیغمبرش رفته‌ایم، برای جانشینی پیغمبر خدا بوده که به دنبال امیر المومنین حضرت علی(ع) رفته‌ایم.

دکتر زائری در ادامه بیان داشت: باب بعدی که به آن می‌پردازیم این است که امامان و ائمه اطهار(ع) نور خداوند در زمین هستند. در این باب گفته می‌شود این نوری که از آن یاد می‌شود چیست؟ در قرآن آمده است "به خدا و پیامبرانش ایمان بیاورید و به نوری که ما نازل کردیم." این نور همان امامان و پیشوایان تا روز قیامت هستند. آنان را خداوند نازل کرده تا در دسترس مردم و نور آسمان در زمین می‌باشند. به خدا قسم روشنایی نور امامان در دل مومن از تابش خورشید در میان روز روشن‌تر است. اما خدا به کسی که نخواهد این نور را بشناسد، رزق و روزی را از او گرفته و قلب او را از نور بی‌بهره و تاریک

خواهد کرد. خداوند دل بنده‌ای را پاک نمی‌کند مگر آن صاف شده و تسلیم خدا شود. کسی که با ائمه (ع) آشتی کند خداوند حساب او را پاک می‌کند و از محاسبه شدید روز قیامت در امان می‌دارد. امام صادق (علیه السلام) می‌فرمایند: "هر کس که دوست دارد به گونه‌ای زندگی کند که پیامبران زندگی کرده‌اند و به گونه‌ای بمیرد که به مانند یک شهید باشد و در بهشتی ساکن شود که خداهند بنا کرده است باید از حضرت علی (ع) بهره‌مند شود و ولایت همدست، حاشنان، بعد از او داشته باشد." سلسله جلسات «درسهایی از اصول کافی» سه‌شنبه هر هفته قبل از نماز مغرب و عشاء در مجموعه فرهنگی شهدای انقلاب اسلامی به نشانی میدان بهارستان، نرسیده به چهارراه سرچشمه، انتهای خیابان شهید صیرفی‌پور برگزار می‌شود و شرکت در آن برای عموم علاقه‌مندان آزاد است.